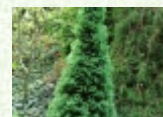

***Picea glauca* 'Sander's Blue'**
świerk biały 'Sander's Blue'

(c) fot. Grzegorz Falkowski

(c) fot. Gabriel Tomżyński

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

Karłowa, niebieska, bardzo wolno rosnąca forma świerka, tworząca gęste, regularne stożki, uzyskana w amerykańskiej szkółce Iseli w 1978 roku jako mutacja odmiany 'Conica'. Rocznie przyrasta zaledwie o 5-7 cm, osiągając po 10 latach uprawy około 0,7-0,8 m wysokości. Cechą charakterystyczną rośliny są stalowoniebieskie igły, niezwykle atrakcyjne zwłaszcza w okresie wiosny, bowiem młode przyrosty są intensywnie niebieskie i już z daleka zwracają na siebie uwagę. Igły są cienkie, krótkie, osadzone wokół pędów, lekko kłujące. Same pędy są stosunkowo cienkie, wałeczkowate, zakończone wyraźnym pąkiem szczytowym. Zabarwienie igieł nie zawsze jest jednolite i czasami niektóre z gałązek stają się zielone. Są to tak zwane rewersje, czyli niewielkie fragmenty roślin o cechach taksonu, z których uzyskano odmianę (gałązki są takie same, jak u odmiany rodzicielskiej 'Conica'). Tego typu rewersje nie są szkodliwe. Wręcz przeciwnie, sprawiają, że roślina staje się dwubarwna, a przez to jeszcze bardziej atrakcyjna. Natomiast jeśli w koronie pojawią się silnie rosnące, długie pędy charakterystyczne dla gatunku, należy je usuwać, bowiem tego typu rewersje mogą spowodować zagłuszenie odmiany i z czasem jej zanikanie. Odmiana mało wymagająca w uprawie. Najlepiej rośnie na glebach zasobnych w składniki pokarmowe i stale wilgotnych, ale całkiem nieźle radzi sobie także na większości przeciętnych, lekko kwaśnych gleb ogrodowych. Roślina odporna na mroz, ale w pierwszych latach uprawy zaleca się cieniowanie roślin od strony południowej na zimę. Lekkie okrycie za pomocą cieniówki lub agrowłókniny zabezpieczy igieł przed wysychaniem w mroźne, słoneczne dni. Najczęściej igły wysychają od strony nasłonecznionej, wówczas wraz z nadejściem wiosny żółkną i opadają. Podobne objawy może spowodować pojawienie się przedziorków pod koniec wiosny lub latem. Po zauważeniu objawów w postaci żółknięcia igieł w okresie wegetacji krzewy należy opryskać jednym ze środków służących do zwalczania przedziorków (akarycydem). Podniesiona wilgotność powietrza sprzyja ograniczeniu występowania szkodnika. Odmiana doskonale nadaje się do tworzenia barwnych kompozycji ogrodowych wraz z innymi, wolno rosnącymi roślinami iglastymi. Bardzo dobrze prezentuje się na wrzosowiskach, w ogrodach skalnych, a także w pojemnikach. W okresie Bożego Narodzenia może służyć za oryginalną choinkę

autorzy: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie

grupa roślin

grupa użytkowa

forma

siła wzrostu

pokrój

docelowa wysokość

barwa liści (igieł)

zimozieloność liści (igieł)

nasłonecznienie

wilgotność

ph podłoża

rodzaj gleby

walory

zastosowanie

strefa

wprowadzenie do handlu: Iseli Nurseries 1978 USA

iglaste

iglaste

krzew

roślina wolnorosnąca (karłowa)

stożkowy

od 2 m do 3 m

szare, niebieskawe, srebrzyste

igły zimozielone

stanowisko półcieniste

stanowisko słoneczne

podłoże umiarkowanie wilgotne

odczyn lekko kwaśny

przeciętna ogrodowa

ciekawy pokrój

ozdobne z liści/igieł

roślina zimozielona

ogrody przydomowe

ogrody skalne

ogrody wrzosowiskowe

ogrody orientalne

rabaty

pojemniki

w grupach

5a

autorzy: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

